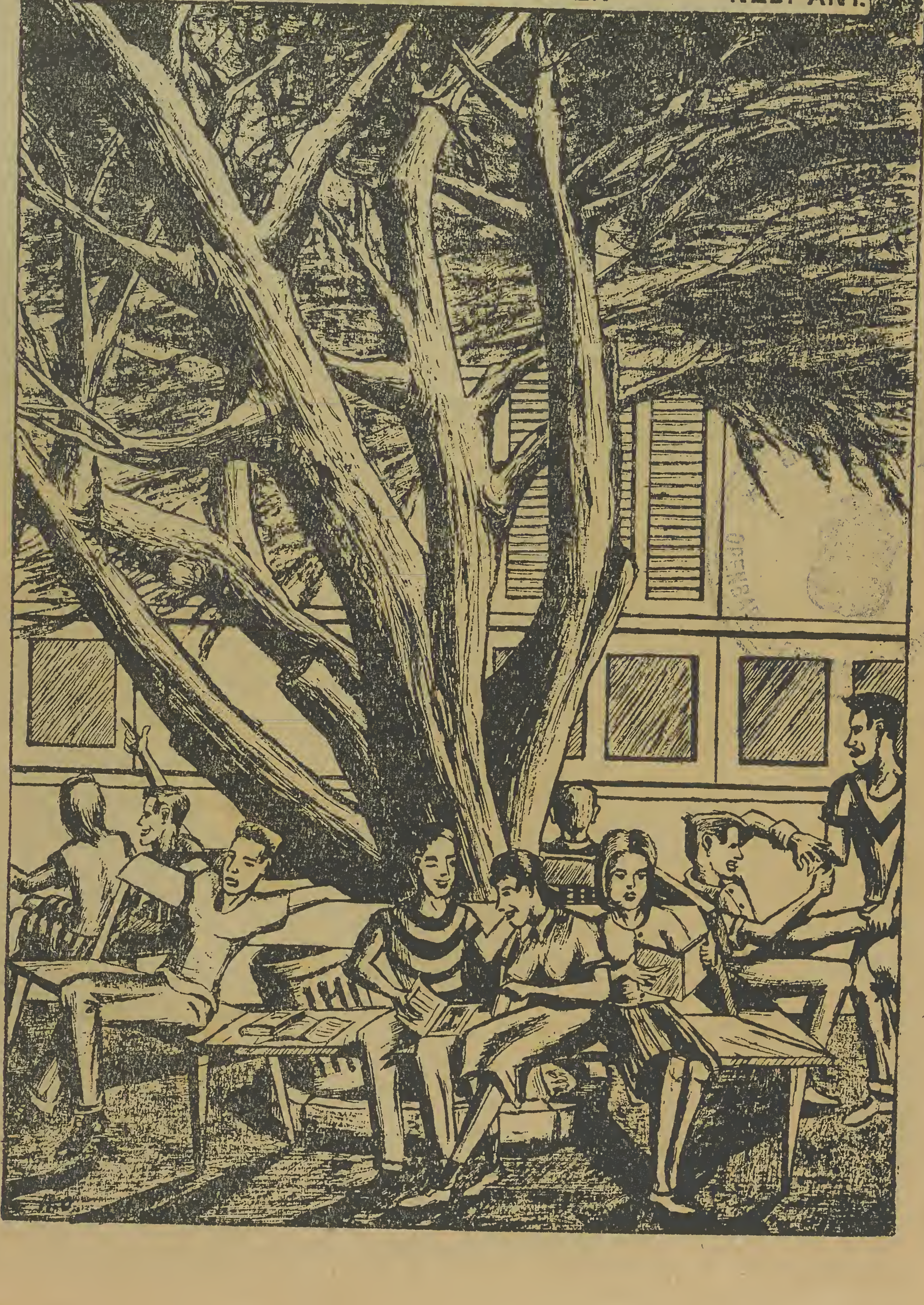
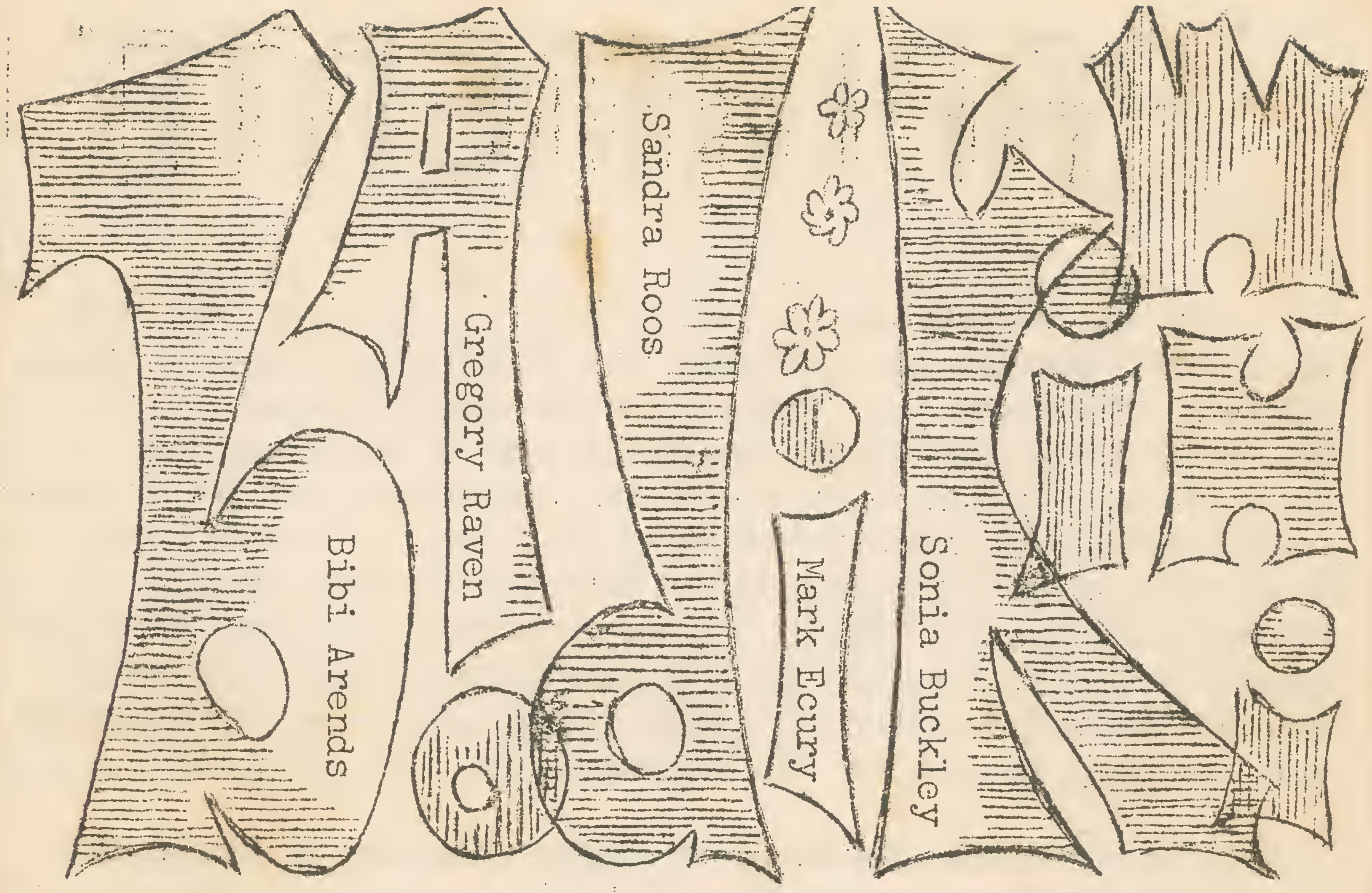
LA SALLE COLLEGE MARIA COLLEGE

Bao di Kwihi

ARUBA R.K. MULO SCHOLEN NED. ANT.

BON BINI

NOVEMBER ZESDE JAARGANG NUMMER 3

Beste abonnees,

Hier zijn we weer. We hadden de vorige keer gevraagd om bijdragen. Ze zijn gekomen. We zijn het in de redaktie nog niet eens over het toekennen van de prijs. Enkelen hebben namelijk wel veel ingestuurd, maar niet duidelijk genoeg eigen werk. Nou was dat ook niet gezegd.... maar eigenlijk wel bedoeld. De winnaar zal zijn of haar prijs krijgen, weest u gerust.

En we beginnen al aan onze laatste maand van het jaar. We proberen wat we kunnen om vóór de vakantie ons kerstnummer uit te laten komen. Helpt u ons weer? Stuur liefst kerststukjes, we bedoelen EIGEN kerststukjes. Jullie hebben nou toch de tijd. De proefwerken zijn achter de rug!

Aan allemaal een fijne sinterklaasviering. Geef veel kadotjes weg....

redaktie.

"PAPIAMENTO"

Na de ontdekking en verovering van Amerika brachten de Spanjaarden in die gebieden hun Spaanse kultuur en Spaanse taal. Ze deden dat omdat ze ervan overtuigd waren dat hun beschaving ver stond boven die van de Indianen die ze aantroffen, maar misschien ook wel omdat het een onbegonnen werk was alle indianentalen te gaan leren. Er werden veel meer dan honderd verschillende talen gesproken in Zuid en Midden Amerika. Zo hebben ook de bewoners van onze Antillen Spaans geleerd. Hoeveel er van hun indianentaal overgebleven is? We weten het niet. Maar bijna zeker zeer vele namen van bergen, kusten en landstreken.

Toen de Nederlanders, in dienst van de Westindische Compagnie Curacao veroverden in 1634, werden de enkele Spanjaarden die er waren, samen met het oevrgrote deel van de indiaen van het eiland afgezet. Die indianen waren immers bevriend met de Spanjaarden en konden straks wel eens helpen om deze eilanden te heroveren.

Het aantal bewoners van Curacao moet toen voorlopig erg klein geweest zijn. Een kleine groep indianen en een groetere groep europeanen die in dienst waren van de WIC. De taal van de W.I.C. was officieel Nederlands, maar zij had zoveel "huurlingen" in dienst, o.a. de soldaten, die geen Nederlands verstonden, zodat deze mensen zich wel hebben moeten behelpen met een mengelmoesje van talen.

Na 1648 begint de W.I.C. zich druk bezig te houden met de slavenhandel. Curacao wordt er een centrum van, en deed dienst als slavendepot. Van hieruit werden de markten van Venezuela en Colombia voorzien. Een deel van die slaven bleef op Curacao, o.a. om op de plantages te werken.

De grote vraag is nu: welke taal hebben deze mensen uit Afrika gesproken. Ze kwamen uit verschillende streken van Afrika. Ze spraken zeer zeker verschillende Afrikaanse talen "van huis uit" en konden elkaar ziet zo maar verstaan. Het zal dan ook wel een mengelmoestaaltje geweest zijn.

Op de kusten van Guinea in Afrika werden ze ingescheept. Die kusten waren Portugees. En de Portugezen hadden een Afrikaans-Portugees of Guinees-Portugees taaltje ontwikkeld dat dienst deed als de internationale verkeerstaal. Hoe lang hebben die slaven daar aan de kust moeten wachten op inscheping? Dat kan voor sommigen vrij lang geweest zijn, want de verbindingen verliepen niet volgens een time-table. Ze kunnen daar dus kennis gemaakt hebben met die internationale taal en die gedeeltelijk geleerd hebben en daardoor elkaar hebben leren verstaan.

Hebben die mensen onderweg ook in die taal met elkaar gepraat? Of is hen weinig kans gegeven om te praten onderweg? Dat zij onderweg een "eigen" taal hebben ontwikkeld is onwaarschijnlijk. Voor zover deze slaven doorverkocht zijn aan Zuid Amerika hebben ze daar vlug genoeg het Spaans als voertaal leren gebruiken. Maar de slaven op Curacao?

Vanaf 1651 zijn er heel wat Portugese Joden uit Brazilië op Curacao komen wonen. In de handel kregen ze voorlopig geen kans van de Nederlanders; daarom vestigden zij zich daar vooral als plantagehouder. Zij zullen aan de Braziliaanse kusten zeker kennis gemaakt hebben met de bovengenoemde internationale verkeerstaal en konden zich nu in die taal verstaanbaar maken bij hun slaven. Daarnaast zullen ze ook hun best gedaan hebben de officiële Nederlandse taal te leren; maar dat zal aardig wat moeite gekost hebben. Langzaamaan is dit Papiamento de omgangstaal geworden voor Curacao.

Maar dan is het zeker al geen "zuiver" Afrikaans-Portugees meer. Over de invloed van het Spaans de volgende keer.

ONDEELIBARE GETALLEN OF PRIEMGETALLEN

Ondeelbare getallen of priemgetallen zijn getallen die alleen maar door 1 en door zichzelf te delen zijn.

Dat 13 een priemgetal is, weet iedereen. Maar is bv. 5711 een priemgetal?

Twee jongens uit 2c van het LSC haddeh de moed dit te onderzoeken en beweerden dat 5711 inderdaad een priemgetal zou zijn. Er was zelfs een prijsje aan verbonden.

Bij het verifiëren zijn we zo te werk gegaan: Hett kwadraat dat juist boven 5711 ligt, is 5776, namelijk het kwadraat van 76.

Nu zijn er 22 priemgetallen onder de 76, namelijk :

1, 2, 3, 5, 7;
11, 13, 17, 19;
23, 29;
31, 37;
41, 43, 47;
53, 59;
61, 67;
71, 73.

Dus je gaat even 5711 door elk van deze 22 getallen

delen (behalve door 1 natuurlijk) en als dan geen van deze delingen een rest 0 oplevert, is 5711 een priemgetal.

Toen waren we zo slim er teamwerk van te maken; elke jongen deelde door één van die getallen. Niemand vond als rest 0, zodat we nu wisten dat 5711 een priemgetal is.

De kritische lezer zal misschien zeggen: Wat is het nut hiervan? Wat heb je er aan?

Een antwoord: zo maar, voor de grap, een uitdagende nieuwsgierigheid. En ook een eenvoudig voorbeeldje wat je met teamwork kunt doen.

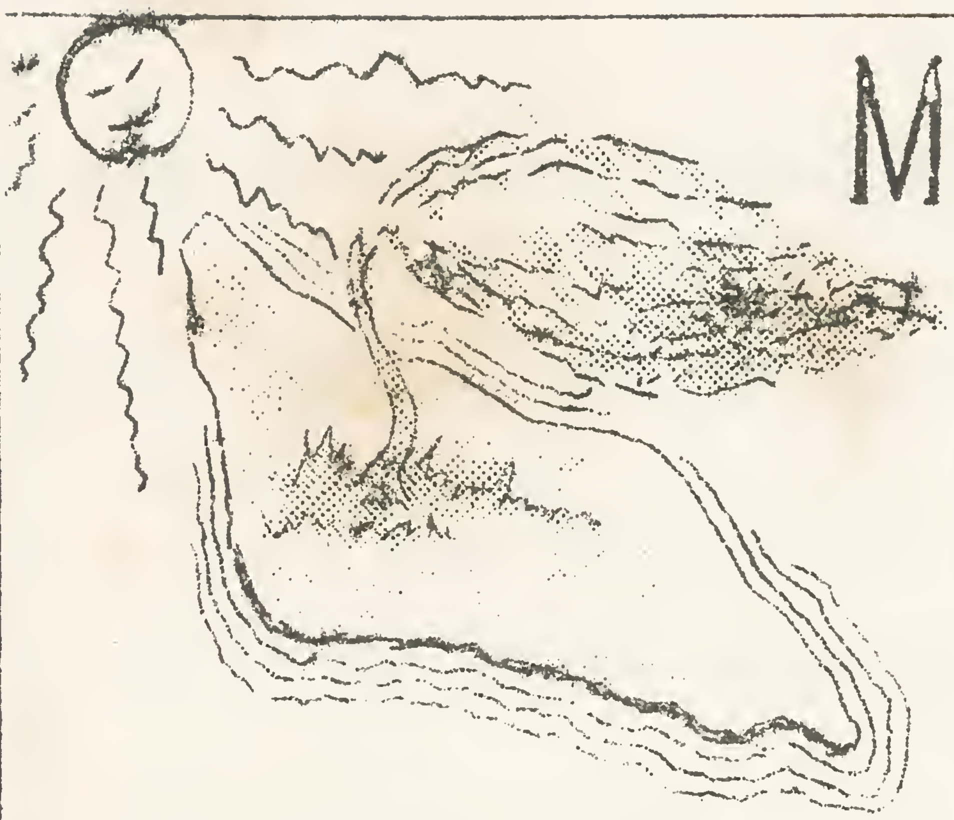
fr.Arnold.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

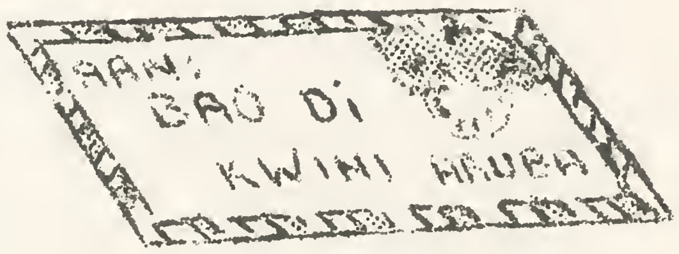
WIL JE ME NIET

Wil je me niet
Doe me geen verdriet.
Zeg me het nou
Dan laat ik jou
Tot al mijn spijt
Is het verloren tijd.
Ik laat je vrij
Maar kom dan niet meer bij mij !

Betty.

MIJN WEERZIEN MET ARUBA NA 2 JAAR

De derde juli was het min of meer zo ver dat ik wist dat ik naar Aruba mocht. Ik stond voor ons huis met Chin te praten toen de postbode mij een stapel brieven overhandigde. Ik keek vlug of er geen brieven voor mij bij waren. En waarempel: twee brieven; één van mijn ma en een van de K.L.M. Ik zei tegen Chin: "Ik denk dat ik naar Aruba mag".

Ik maakte die brief van mijn moeder open; ze schreef dat ze daar op Aruba geboekt had voor me en ik moest de datum vaststellen waarop ik naar Aruba wilde vertrekken. Ik nam meteen kontakt op met de K.L.M. en de 11 juli kon ik gaan.

Die morgen stond ik vroeg op. Chin bracht mij met mijn brommer naar het station vanwaar ik met de K.L.M. bus uit Den Bosch vertrok. Om ongeveer 9 uur waren we op Schiphol. Ik moest nog twee uur wachten. Elke minuut leek een eeuw te zijn. Eindelijk hoorde ik een lief stemmetje omroepen: Passagiers voor vlucht 941 met bestemming Curacao worden verzocht zich naar pier D 32 te begeven.

Om twaalf uur waren wij in de lucht. We vlogen boven Nederland, met bestemming Frankfurt, onze eerste tussenlanding. Daarna Lissabon, onze laatste landing in Europa. Daar in Portugal maakten we weer kennis met de tropische hitte: 37° C. gewoon om er dood van te gaan.

Om half vijf 's middags stegen we op met als reisdoel Paramaribo - Caracas - Curacao. Om half acht Surinaamse tijd landden we op vliegveld Zanderij. Het regende pijpestelen. Zoals u al merkt, van het ene regenland in het andere. Kwart over acht vertrokken wij naar Caracas en daar om 9.15 naar Hato-Curacao. Om 11 uur ongeveer maakten wij onze laatste landing na een vermoeiende dag.

We moesten de nacht op Curacao doorbrengen. Ik nam een taxi naar Hotel Inetrcontinental en vroeg de chauffeur mij daar de volgende morgen om half zeven te komen halen. Buiten was het snikheet. Gelukkig in het hotel niet, zodat ik in de airco heerlijk kon slapen. De volgende morgen stond de chauffeur op me te wachten. Om half acht vlogen we boven de helderblauwe Caribische Zee. En even later lag daar het eiland Aruba met zijn witte palmenstranden.

Mijn moeder, broers en zusters stonden me al op te wachten. We reden naar de stad. Thuisgekomen was het eerste wat ik deed onder de douche kruipen om af te koelen.

Ik moest mijn zusjes alles over Nederland vertellen. Later besloot ik samen met mijn grote broer de stad te gaan verkennen. Er is veel veranderd in die twee jaren. De Nassaustraat kreeg een paar nieuwe gebouwen bij, die uit architectonisch oogpunt niks bijzonders zijn. Die beunhazen daar op Aruba hebben geen artistieke aanleg en bouwen alles in dezelfde kubusachtige vorm. Maar ik moet óók zeggen dat bij Malmok een heleboel mooie, prachtige bungalows zijn gezet.

Ik dwaal weer af. Om kwart over elf besloot ik een kijkje te gaan nemen op het La Salle College, waarvan ik eod-leerling ben. Ik had niet zoveel tijd, daar ik om half twaalf een afspraak had. Ik ging eerst naar fr. Arnold, die net bezig was een moeilijk planimetrisch probleem op te lossen. Ik klopte en ging de klas binnen. De frére zei: Effe wachten, jou ken ik, even zien, o ja natuurlijk, jij bent Mito Martis. Ik stond verbaasd dat hij mij zomaar herkende; mijn broers konden dat niet eens.

(gaat door op blz 11 en 12)

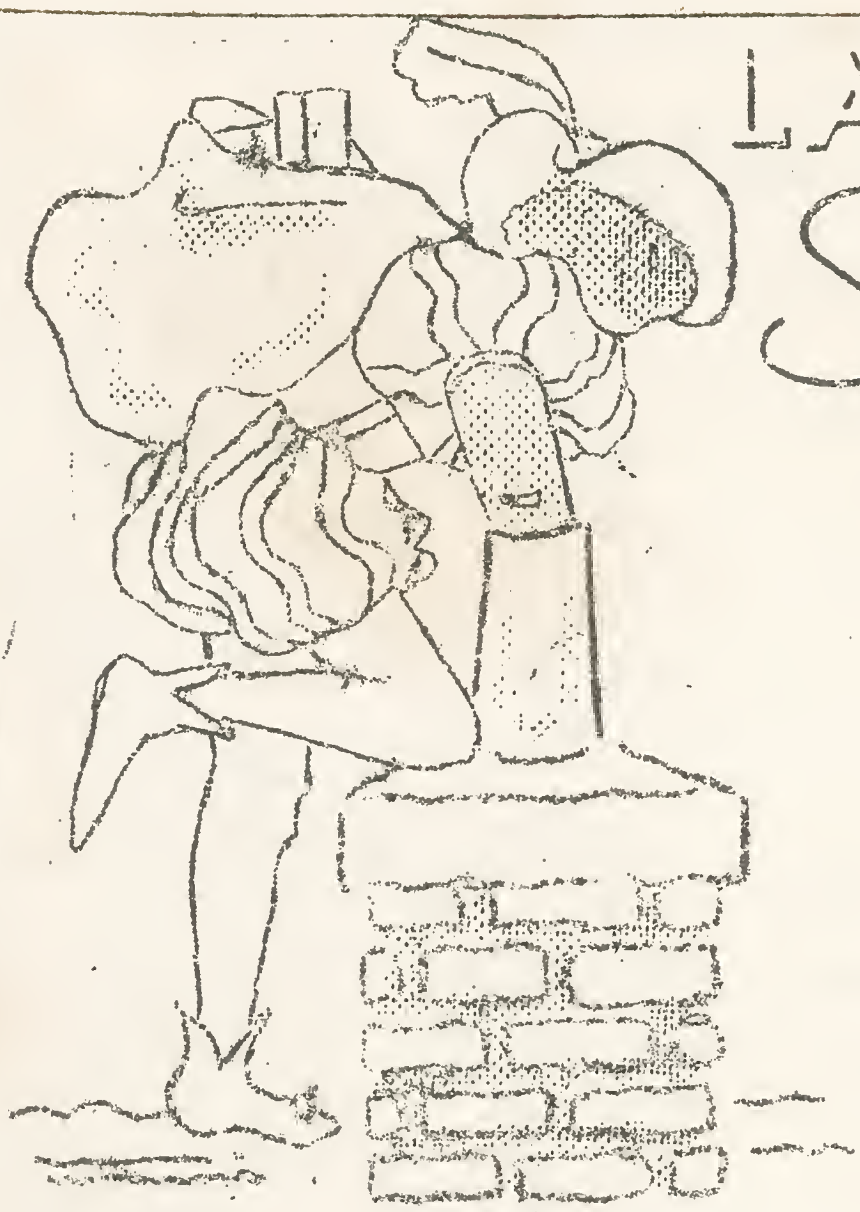
CORAZON CONTENTO

(CANTA: PALITO ORTEGA)

Tu eres lo más lindo de mi vida
Aunque yo no te lo diga
Aunque yo no te lo diga
Si tú no estás
Yo no tengo alegría.
Yo te extraño de noche
Yo te extraño de día
Yo quisiera que sepas
Que nunca quise así
Que mi bida comienza
Cuando te conocí
Y tú eres como el sol
De la mañana
Que entra por mi ventana
Tu eres de mi vida la alegría
Sos mi sueño en la noche
Sos la luz de mis días.
Tengo el corazón contento

El corazón contento
Lleno de alegría
Tengo el corazón contento
Desde aquel momento
En que llegaste a mi
Le doy las gracias a la vida
Y le pido a Dios
Que no me faltes nunca
Yo quisiera que sepas
Que nunca quise así.
Que me vida comienza
Cuando te conocí.
Tengo el corazón contento
El corazón contento
Lleno de alegría
Tengo el corazón contento
Desde aquel momento
En que llegaste a mi.
Le doy gracias a la vida
Y le pido a Dios
Que no me faltes nunca
Yo quisiera que sepas
Que nunca quise así
Que me vida comienza
Cuando te conocí.
La lara lara la la la la la la

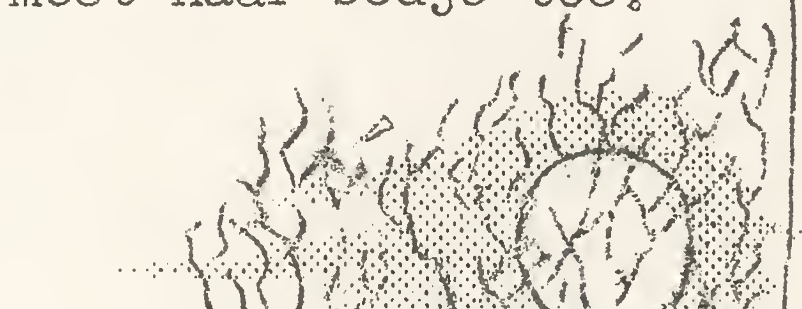
LANG LEVE DE SINT !!!

en nog eventjes vlug-vlug repeteren......

Zachtjes gaan de paardevoetjes,
trippel - trappel - trippeltrap,
't Is het paard van Sinterklaasje,
Stippel -stappel -stippelstap.
't Paardje is nog lang niet moe,
Maar ik moet naar bedje toe.

't Paardje kan de weg wel vinden,
trippel - trappel - trippeltrap,
In het heldere maneschijntje,
stippel - stappel - stippelstap.
't Schimmeltje draagt met gemak
Sinterklaasje op het dak
't Schimmeltje draagt met gemak
Simterklaasje op het dak.

Na eventjes gebabbeld te hebben, ging ik fr. Arnulfus opzoeken. Die was bezig les te geveen aan de nieuwe aanvullende B-ers. Toen moest ik weer vertrekken. Het was ondertussen al half twaalf geweest, dus moest ik me haasten om de afspraak niet te missen. Aan de andere leraren bied ik mijn verontschuldigingen aan, dat ik ze niet even persoonlijk heb gegroet; ik beloof dat het volgend jaar wel te doen, tenminste als ik overga; anders mag ik niet naar Aruba.

O ja, meneer Zonjee heb ik ook ontmoet. Maar dat was bij Basi Ruti. Ik liep daar op het strand en zag iemand ver boven de anderen uitsteken; toen wist ik al: da's die heer uit Castricum. Hij genoot zeker van ons strand, hier in Nederland hebben ze er geen dat aan het onze kan tippen; ook niet Scheveningen; ik ben een beetje chauvinistisch, maar dat mag toch hé?

Even slijmen; in Castricum hebben ze iets dat wij niet hebben; behalve klei hebben ze ook prachtige bloemen, allerlei kleuren en soorten; het is wel de moeite waard Castricum eens te bezoeken.

Ik dwaal weer af, dat mag niet. Later heb ik meneer Zonjee ontmoet bij de bar van Basi Ruti; hij zat aan een cocktail, nee geen Balashi-cocktail, deze was gekleurd.

Na een paar dagen ontmoette ik weer mijn vrienden; ze herkenden mij niet meer.

Mijn vakantie daar op Aruba was heerlijk: feesten, barbecueparties, harky-parkies, enz. enz.

O ja, op tienergebied is Aruba ook vooruit gegaan; er zijn nu disco-theques; wel een beetje aan de krappe kant een een beetje expensive voor arme scholieren.
De meisjes dragen mini-rokjes, soms korter dan hier in Nederland; toen ik twee jaar geleden naar Nederland ging, was daar nog geen sprake van. De meisjes lijken me nou wel wat vrijer, maar toch zijn de ouwelui nog aan de strenge kant.

Beatbands voor een klein eiland als Aruba zijn er veel, maar weinige zijn goed, en de beste, die kunnen niet tippen aan de slechtste hier in Nederland. Dus band-leiders haal het nooit in jullie kop om met een band hier te komen, daar jullie van HONGER zullen vergaan. Neem bijvoorbeeld Three Voices, volgens velen de beste band in de Antillen, een grote vergissing, volgens mij is T.M.5 beter dan zij. Die zijn hier geweest en ze maakten niks klaar.

De jongens van Aruba, vind ik, moeten zich iets hipper gaan kleden, iets in de geest van de hippe vogels.

In mijn vakantie daar op Aruba heb ik ook vakantiewerk gedaan. Ik solliciteerde bij een aannemersbedrijf en moest bouw- en waterbouwkundige werkzaamheden verrichten bij de E.E.G.-brug Balashi. Het was leuk werk, ik heb veel kunnen leren.

Intussen werd mij geen studiebeurd toegekend en later weer wel. Op 25 augustus moest ik weer naar Nederland vertrekken. Naarmate de vertrekdatum naderde werd ik droeviger. De laatse vier weken daar op Aruba werd mijn hart getransplanteerd.

Ik ben nu student aan de H.T.S. Den Bosch, afdeling bouwkunde; ik zit in het voorbereidend jaar. In tien maanden tijd moeten we de stof "ingehaald" hebben van de 5-jarige h.b.s.-B. Het wordt een moeilijk jaar voor mij en waarschijnlijk niet minder voor jullie MAVO-ers, MULO-ers.

Ik wens jullie allen veel succes en tot ziens in juli 1969 op Aruba,

Mito Martis

DIE EERSTE ZOEN

Die eerste zoen
Wil ik wel altijd
Nog overdoen.
Weet je, die tijd
Die dag, toen jij
mij omarmde!!
Maar helaas, ocharme
Die tijd, die goede
ouwe tijd
Is jammer voorbij

Waarom, Waarom
vraag ik me vaak af
Maar antwoord krijg
ik niet op mijn vraag.
Vergeven zal ik je wel
moeten.
Je hoeft er niet voor
te boeten.
In mijn hart is er
een breuk gekomen.
Nog altijd denk
Ik aan mijn dromen.

Ik vond het grof
Toen jij deed alsof
't voorbij is, al mijn
Illusies.

Het woord zegt me
niets
Toch heb ik geen
berouw
Want nog altijd hou
ik van jou.

Ik zou zo graag
die zoen
Nog wel eens kunnen
overdoen.

Louisa.

SUEÑO HAWAIANO

Sombras nada más
Cuando no me quieras
Adios Pampa mia
Nunca, nunca.

Y noche playera
Cantad, jamas te olvidaré
A la crilla de un palmar
Nunca regresa a mi.

E.Croes

RONDEEL

Het lieflijkste is niet weer te geven,
uw schoudertjes, uw ogen niet.
Ik Boetseer vergeefs en onbedreven
uw beeltenis in dit kleine lied.

Want menig sieraad werd gedreven
in zilver, brons en eboniet.
Doch 't lieflijkste weer te geven
uw schoudertjes, uw ogen niet.

Zijn zo lieftallig, aan het beven
van mijn verliefde hand ontschiet
de macht, uw beeltenis in te weven
in dit schroomvallig kleine lied.
Het lieflijkste is niet weer te geven,
uw schoudertjes, uw ogen niet.

E.Croes

WAAROM VADER?

Waarom moeten de goeden weggemaaid
En de koude oorlogsstokers blijven leven?
Konden de Kennedy's soms meer geven
Om de dwaze haat in hun land te blussen?
Kon het bloed van een Luther King
Zijn zwarte broeders roder verven
Om weg te wissen alle domme rassenstrijd?

O Heer, zal er dan nooit een einde komen
Aan al die vervloekte fantomen..?
We verlangen een wereld ruim en wijd
Waarin plaats is voor onze kinderdromen
Waar geen kind meer vergeefs om moeder schreit
Waarin geen kogel meer onrust zaait
Waar er vrede, rust en liefde heerst
Waarin Gij onze éne Vader zijt !

N.N.

Dia ta bo dia,

N O T I N A W A P A L A B A B O .

o~o~o~o~o~o~o~o~o~o~o~o~o~o~o~o~o~o~o~o~o~o~o~o~o~o~o~o

Tabata riba diadomingo mainta, 3 augustus ultimo, ora pa mas of menos 8.10 nos a sali pa bai beach pa nos pasa algun ora placentero. Mi tabata sinti mi mes vontento como cu e amiganan cu mi a sali ta nasha jolly mes. Pero sinembargo mi tabata tin un presentimento cu algo ta bai pasa e dia ey.

Llegando na Eagle Beach nos a busca un hutje y luego Ilva i ami nos a cuminza camna canto do lama. Aunque tabata den vakantie no tabata tin hopi hende na lama. Luego nos a drenta lama. Ilva si sa landa bon pero ami casi nada. Nos a keda un rato, despues nos a sali back.

Despues mi ta conta nan poco joke cu a llega di pasa cu mi personalmente. Ta trata di lo siguiente. Mi tin un "bridge" di dos djente cu a causa mi masha dolor di cabez mes. Asina es ta cu un dia tabata tin un pelea chiquito entre dos amigo patras di nos kantor. Ata shon a cuminza hari "bridge" un perde pa gana el a bula sali afo pa kai meimei di caminda.

E diadomingo mainta ey mes mi tabata pensa sen mis mes: corda mi mester perde pa semper, anto si lo mi bira cos di hari en verdad. Nos tabata nos cuater den lama ora tal cos a socede. Mi ta hariendo asina ata mi bridge a bula sali y como Eagle Beach ta un lama bruto mi ta mire e bridge ta bai riba e olanan y mi no por a alcance mas.

Mi a cuminza llora mescos cu un baca cu despues mi mes a haña berguenza.

Mesora nan a duik pero en vano. Loque a pone mí llora mas. Ora tabatin poco mucha homber y mucha muhernan cu a llega cerca tur ta weta pa sabi kiko a pasa y vreyendo cu ta un djente falso nan a gaña ta yuda busca.

Un di nan bin ariba cu un piedra gritando: aki, ate aki. Un otro di: si boso sinti algo morde boso dede, ta un djente.

Mi a haña asina un rabia no cu mi a haya smaak di golpianan cabez contra otro.

Yen di miedo mi a bai mi cas. Dios gracias cu mi mayornan a comprende e situacion di e bendita "bridge". Su dialuna na trabao mi ta ketoe. Mi no por hari ni siguiera cuminda un hende, pasobra, mi tata dushi, tabata un harimento sin fin.

Asina esta dos siman largo mi mester a wanta spotmento te bai goal te dia mi a haya e "bridge" nobo atrobe. Awor si mi por a hari kasi tur cos, pero como un kauwgum lubida tal cos.

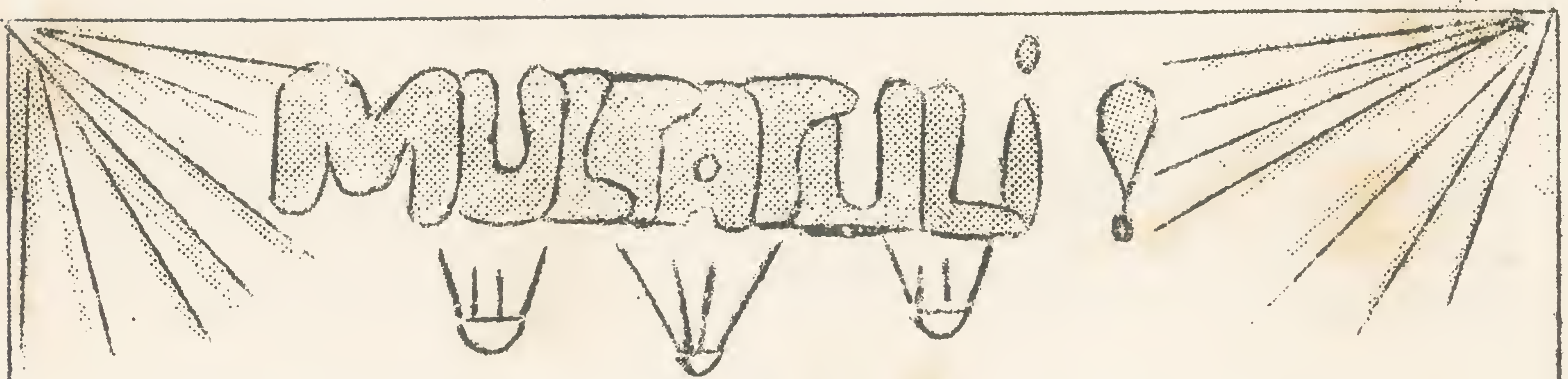
Michi Spiritista.

~~~~~~

Een Schot laat zich in een zaak muizenvallen tonen, maar kan niet beslissen welke hij zal nemen.
De verkoper prijst zijn waren aan: Deze muizevallen werken allemaal onberispelijk en zijn niet duur.
- Dat kan wel zijn, maar denkt u eens aan de onkosten die het met zich meebrengt. Ik ben eigenlijk op zoek naar een systeem waarbij de muis wordt gedood vóór hij de kans krijgt het spek op te eten.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

- Mammie, word ik mooi als ik groot ben?- Misschien, Ik weet het niet. - Nou, als ik niet mooi word, hoop ik dat ik er net zo uitzie als u!
~~~~~~

Geachte jongens en meisjes,

Na lange tijd niets ingestuurd te hebben, ben ik er weer met een artikel. Ik hoop dat het in de smaak zal vallen. Dit is de zesde jaargang van Bao di Kwihi, en ik ben nu ook zes jaar abonnee. Altijd bewaar ik de BdK, zodat ik al veel nummers van het tijdschrift heb. De eerste tien heb ik laren inbinden en die heb ik nu voor me.

De eerste redaktie van BdK bestond uit: L.Macalonie (hoofdredakteur), verder E.Lasten, R.Blume, P.Zaandam, S.Emerencia H.Oduber, E.Herdé en W.Piternella. Volgens mij was dit eerste jaar het beste van allemaal. Als iemand iets in wilde sturen, dan moest het zelf geschreven zijn (gefantaseerd). Maar het mocht niet overgeschreven zijn uit een ander boek of tijdschrift. Dat vond iedereen leuk; dan lees je altijd iets wat je nog nooit gelezen hebt.

Ik heb toen ook een stukje ingestuurd. De redaktie dacht dat het overgeschreven was en publiceerde het niet. De redaktieleden waren toen zeer streng. Er werd toen ook veel meer over sport geschreven. Nu hoor je niets meer over sport. En na elke culturele voorstelling werd een interview gepubliceerd. E.Herdé zorgde toen voor dat interview met de artisten. Dat missen we ook in deze zesde jaargang.

Er stond toen ook een vervolgverhaal in, dat heette "Chemu en Chebu" (dos genios). Maar jammer genoeg werd al in het zesde nummer van die eerste jaargang aangekondigd:"Wegens een ernstige treinramp kunnen onze beroemdheden Chemu en Chebu hun vervolgverhaal voorlopig niet voortzetten. Na 't ongeluk werden ze in het San Pedro Hospitaal opgenomen.

Voor hun leven wordt gevreesd." Maar nu horen we na 4 jaar nog niets van hen.

Er was toen ook een Missie-aktie (geld sparen om de studiekosten van een seminarist te betalen). En zo blader je verder. Ik lees nu nog die BdK's met veel genoegen. Het was zeker een beste tijd. Het mooiste artikel dat ooit gepubliceerd is, vond ik in nummer 8 van de eerste jaargang. Dit was het:

S P R E E K W O O R D E N

Maandagmorgen, het eerste lesuur: Nederlandse taal.... De leraar was goedgemutst. "Jongens, vandaag gaan we spreekwoorden repeteren. Jan, begin jij maar."
"Na regen komt zonneschijn". - "Heel goed. Piet, een ander!"
"Gedeelde vreugd is dubbele vreugd" -"Goed, Wim"
Wim was de vervelendste jongen van de klas en de leraar had bijna een hekel aan hem. "Eén gek kan meer vragen dan tien wijzen kunnen beantwoorden"..... De leraar vertrouwde hem maar half en vroeg hem nog een spreekwoord. "Wie de schoen past, trekke hem aan". De onderwijzer werd boos: "Een ander spreekwoord of ik stap naar de direkteur".
Wim trok zich daar niets van aan en zei: "Veel geschreeuw maar weinig wol". Woedend verliet de leraar het lokaal. "Als de kat van honk is, dansen de muizen op tafel", glunderde Wim. Even later kwam de taalman kalm en waardig achter de direkteur de klas weer in. "Het hinkende paard komt achteraan", mompelde Wim. "Zo Wimpie, wil jij mij ook eens een spreekwoord laten horen?" - "Een ongeluk komt zelden alleen", was het vlotte antwoord. Verder kwam hij niet. Hij werd de bank uitgesleurd. "Bezint eer gij begint" hikte hij nog; en toen dat niet hielp en de direkteur hem met een pak slaag dreigde, riep hij uit: "Wat gij niet wilt dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet".
Wim werd naar huis gestuurd, maar bij de deur had hij zijn schrik toch wel overwonnen: Oost, west, thuis best". En de poort sloeg achter hem dicht.

Vinden jullie dat stukje van L.P. niet fantastisch? Stuur ook zoiets in. Volgende maand kom ik terug. MULTATULI

"QUÉDATE UN POCO MAS"

Amores sin amores es vida que no es vida
amor vengo a pedirte una vez más
Quizas sin darme cuenta mi corazón te inventa
y no conoce bien tu realidad.
Tu cruzas fronteras
Tu sabes de las cosas del llanto y de las sombras
Lo poco que te han dicho los demas
Y siento en tu mirada que cada dia que pasa
como agua entre los dedos te me vas.
Tu cruzas fronteras
Quedate un poco más, más, más, más
Quedate un poco más, mucho más, mucho más
Amor vengo a pedirte una vez más
Y no conozco bien tu realidad
Porque cruzas fronteras
Tu sabes de las cosas del llanto y de las sombras
lo poco que te han dicho los demás
Y siento en tu mirada que cada dia que pasa
como agua entre los dedos te me vas.
Tu cruzas fronteras.
Quedate un poco más, más, más, más
Quedate un poco más, mucho más, mucho más.

TOP TEN

1. Amgel mañanera -
   Raquelito Castarios
2. Dugudugu sin dams -
   Rudi Plaate
3. Pajarito -
   Rudi Plaate
4. Yo te amo -
   Sandro
5. It's so nice to be with you -
   The Monkeys
6. Hey Jude -
   The Beatles
7. 1,2,3 red lights -
   1910 fruit company
8. Tell mama -
   Etta James
9. Shake -
   Nighty Kingdom
10. Without you -
    Materkum and the Kondelas

HUMOR

Sam en Moos zitten op de rand van een beerput hun boterham te verorberen. Plots valt er een stukje brood van Sam in de beerput. Moos biedt direkt aan:
- Och, ik haal het wel even.
Als Moos vanuit de diepte roept: "Ik heb hem!" - roept Sam terug: "laat ook wat voor mij hé!!?

ooooo ooooo ooooo ooooo ooooo ooooo

- Papa, vandaag hebben we les gehad over het paard!
° Hmmm.
- Papa, de meester zegt dat als het een papa-paard is, heet het een hengst.
° Juist.
- Als het een mama-paard is, heet het een merrie.
° Zo is het.
- En een baby-paard heet een veulen, papa?
° Precies.
- Maar papa, wanneer is het nou een pååård??

ooooo ooooo ooooo ooooo ooooo ooooo

Een jonge fabrieksdirekteur voor zaken in Boston, werd bij een ongeval dodelijk gewond. In het ziekenhuis fluisterde hij zijn secretaresse toe:
- Schrijf een brief aan Margie, zeg haar dat ik van haar heb gehouden en dat mijn laatste gedachten bij haar zijn geweest.
Even later voegde hij eraan toe:
- En zend een copy van de brief aan Sally, Maggie, Anne, Dorthy, Wilma en Susan.

Zo, is er iets gebeurd?

Vilma, ik sta in
de krant!

Irene, voor het eerst in de dierentuin: Kijk vader, die grote koe met zijn horens in zijn bek, die hooi eet met zijn staart.

¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿

Enquete.
"..... en uw toekomstplannen?

HUMOR

Sam en Moos zitten op de rand van een beerput hun boterham te verorberen. Plots valt er een stukje brood van Sam in de beerput. Moos biedt direkt aan:
- Och, ik haal het wel even.

Als Moos vanuit de diepte roept: "Ik heb hem!" - roept Sam terug: "laat ook wat voor mij hé!!?

ooooo ooooo ooooo ooooo ooooo ooooo

- Papa. vandaag hebben we les gehad over het paard!
° Hmmm.
- Papa, de meester zegt dat als het een papa-paard is, heet het een hengst.
° Juist.
- Als het een mama-paard is, heet het een merrie.
° Zo is het.
- En een baby-paard heet een veulen, papa?
° Precies.
- Maar papa, wanneer is het nou een páárd??

ooooo ooooo ooooo ooooo ooooo ooooo

Een jonge fabrieksdirekteur voor zaken in Boston, werd bij een ongeval dodelijk gewond. In het ziekenhuis fluisterde hij zijn secretaresse toe:
- Schrijf een brief aan Margie, zeg haar dat ik van haar heb gehouden en dat mijn laatste gedachten bij haar zijn geweest.

Even later voegde hij eraan toe:
- En zend een copy van de brief aan Sally, Maggie, Anne, Dorthy, Wilma en Susan.

Zo, is er iets gebeurd?

Vilma, ik sta in
de krant!

Irene, voor het eerst in de dierentuin: Kijk vader, die grote koe met zijn horens in zijn bek, die hooi eet met zijn staart.

¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿

Enquete.
"…. en uw toekomstplannen?

HUMOR

Sam en Moos zitten op de rand van een beerput hun boterham te verorberen. Plots valt er een stukje brood van Sam in de beerput. Moos biedt direkt aan:
- Och, ik haal het wel even.

Als Moos vanuit de diepte roept: "Ik heb hem!" - roept Sam terug: "laat ook wat voor mij hé!!?

ooooo ooooo ooooo ooooo ooooo ooooo

- Papa, vandaag hebben we les gehad over het paard!

° Hmmm.

- Papa, de meester zegt dat als het een papa-paard is, heet het een hengst.

° Juist.

- Als het een mama-paard is, heet het een merrie.

° Zo is het.

- En een baby-paard heet een veulen, papa?

° Precies.

- Maar papa, wanneer is het nou een pàárd??

ooooo ooooo ooooo ooooo ooooo ooooo

Een jonge fabrieksdirekteur voor zaken in Boston, werd bij een ongeval dodelijk gewond. In het ziekenhuis fluisterde hij zijn secretaresse toe:
- Schrijf een brief aan Margie, zeg haar dat ik van haar heb gehouden en dat mijn laatste gedachten bij haar zijn geweest.

Even later voegde hij eraan toe:
- En zend een copy van de brief aan Sally, Maggie, Anne, Dorthy, Wilma en Susan.

Zo, is er iets gebeurd?

Vilma, ik sta in
de krant!

Irene, voor het eerst in de dierentuin: Kijk vader, die grote koe met zijn horens in zijn bek, die hooi eet met zijn staart.

¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿¿

Enquete.
".... en uw toekomstplannen?

F O L K L O R E - P U Z Z E L

De namen bij de silhouetten zijn fout. Schrijf het nummer

van het plaatje op en daarachter de juiste naam. En stuur je oplossing in vóór 15 december.